J. Hartog

De Ambtenaar

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

NOVEMBER 1970

DE AMBTENAAR

Officieel orgaan van de ANAAB—ARUBA, Deze bond is verenigd in de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenaren Federatie met : de ABVO, de Bond van Gepensioneerden van de Nederlandse Antillen (B.G.N.A.), de R.K. Vereniging van Onderwijzend Personeel „Don Bosco" te Curaçao en de R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel „Sint Thomas" te Aruba.

Uitgever : de ANAAB—Aruba

Redaktie : A. R. WARREN, G. Madurostr. 43
Tel. 3372 — 1124 — 2

Bank : Antilliaanse Bank Unie N.V.

Stukken, bestemd voor opname in het orgaan, dienen in het bezit te zijn van de redaktie de 20ste van de maand, voorafgaande aan die van verschijning.

Drukker : Tipografia Excelsior
Oplage : 1000 exemplaren.

JAARGANG 6 November No. 5

INHOUD

ALGEMENE NEDERLANDS ANTILLIAANSE AMBTENAREN BOND ARUBA

OPROEP

Tot het bijwonen van de buitengewone algemene ledenvergadering welke gehouden zal worden op vrijdag 27 november 1970 om 20.00 uur in de Sociedad Bolivariana te Oranjestad.

AGENDA

1. Opening
2. Bestuursmededelingen
3. Vaststelling contributie
4. Naamsvergadering
5. Sluiting.

Het Bestuur.

N.B. Als om 20.00 uur geen quorum is zal de vergadering voor een half uur worden verdaagd en daarna met de dan aanwezige leden worden heropend.

KOMT ALLEN NAAR DE ALG. LEDENVERGADERING

UN L.M.A. REVISA I AKLARA KU SU HURISPRUDENSHA

Fin di anja pasá ANAAB-Aruba a publika un obra di Sr. H. Th. Lopez, kende aktwalmente ta sekretario di Gezaghebber di Aruba espesialmente enkargá ku asuntonan di polis. Senjor Lopez a koi e "Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht" i el a pone serka kada artikulo di e areglo e hurisprudensha eksistente té ku 1968, é kambionan ku a bini té ku P.B. 1968 nr. 168 i e aklarashonnan nesesario. Ku e trabow ekselente aki senjor Lopez a juda pone un paso grandi den adelanto di kondishonnan di trabow di amtenarnan, pasobra ta masha biaha un amtenar ta hanjé konfrontá ku interpretashon di diferente artikulonan den L.M.A. siendo e mes no sa unda e mester buska e interpretashon.

E buki balioso aki ta na benta awor cerca Sr. Silvio Croes na Eilandsfinanciën.

Pa miembronan e preis ta solamente *f* 2,50 i pa no-miembronan e preis ta *f* 5,—. Pa esnan ku ta studia e adjunkt-kommies kursus e buki aki ta forma un obra kardinal.

VAN DE REDACTIE

De tijden van prijs- en belastingverhogingen zijn aangebroken. Wij moeten zoals gezegd de buikriemen aanhalen. Maar van wat moeten wij dat doen ? Ze zijn al dusdanig aangehaald, dat wij moeilijk verder kunnen.

Er wordt namelijk geen rekening gehouden met onze salarissen, die niet stijgen met de verhoogde kosten. Vaak wordt er beweerd dat onze bond niets doet aan deze toestand, maar is dát wel waar ?

Wij hebben als leeuwen gevochten voor een redelijk bestaan van onze ambtenaren. De toenmalige regering kon niet zo ver vooruit zien, en wees al onze rechtvaardige eisen af ! ! ! Ze zullen er wel spijt van gehad hebben, want de gevolgen zijn nog merkbaar.

Wij zitten nu weer voor een salarisherziening, en hopelijk hebben wij nú te doen met mensen die een beetje redelijker denken.

Gezien de enorme stijging van de prijzen (soms niet voor te stellen dat een artikel in 1 week tijd van Fls. 1.00 stijgt naar Fls. 1.50) moet onze regering inzien dat het zo niet verder door kan gaan.

Of moeten wij doorgaan met smeken, en vragen ?

Volgens ons moet de werkgever zich gedragen als een goed vader.

Hij moet zich verantwoordelijk voelen voor het wel en wee van de werknemers.

Wij van onze kant kunnen niet langer wachten. Met onze salarissen kopen wij al lang veel minder, en deze dienen dan ook op de kortst mogelijk termijn opgetrokken te worden. Overal om ons heen horen of lezen wij van onrust. Maar werkt een niet gevulde maag de onrust niet in de hand ?

Begrijpt men dan nóg niet dat het zaad voor wat er nu gebeurt tientallen jaren geleden is gezaaid, toen men alleen aan de kapitalisten dacht, en de gewone man een bijkomstig „iets" was ?

Moet de gewone man wéér zijn vuist laten zien, of zijn we tot de ontdekking gekomen dat het zó niet langer kan. Sociaal denken etc. is overal de kreet, maar slapen we niet langzaam maar zeker in, zodat de oude situatie weer met al zijn gebreken terugkeert ?

Wij vragen daarom aan onze regering : Buigt u zich over deze problemen. Uw ambtenaren „smeken" om een redelijk bestaan. Ze hebben het verdiend, want welke werknemer zou 15 jaar werken zónder een aanpassing aan de gestegen kosten van levensonderhoud ?

Wij verwachten daarom dat onze regering welwillend tegenover onze eisen zal staan, tot heil en rust van ons allemaal.

Verder dient nog het volgende gezegd te worden. Wij hebben een zeer behoorlijk telegram aan de regering gestuurd aangaande een naar onze mening zeer onrechtvaardige met (P.B. 1970 nr. 86) Wij dachten n.l. zo dat in ons vrij en democratisch land men toch voor zijn mening mocht opkomen ! Wij hebben daarom de „vrijheid" genomen onze regering op bedoelde P.B. te wijzen.

Men kan dan ook onze verbazing en teleurstelling begrijpen toen wij het antwoord van zijne excellentie wnd. Minister - president in DE KRANT lazen.

Wij hebben toen met onze juridisch adviseur nogmaals de P.B. bestudeerd en kwamen tot de ontdekking dat geen zinnig mens kon opmaken wat zijne excellentie met zijn antwoord bedoelde. De bedoeling van de wet heeft de minister misschien aan ons over willen brengen, maar de gepubliceerde P.B. is dan niet correct ! ! !

Dat nog daar aan toe. Maar dan komt het.

De vice minister-president vindt onze toon „onbehoorlijk".

Moeten wij dan zalvend en smekend zijn ? Moeten wij tegen hem opkijken en bang zijn iets te zeggen, of moeten wij JA-KNIKKERS en hypocrieten zijn ? ? ? Wij vinden dit alles beneden ons waardigheid, en zullen daarom altijd op onze hoede zijn en blijven reageren tegen alle onrecht.

z. o. z.

Vervolg „v/d Redactie

Wij vinden kort gezegd het antwoord van de waarnemend minister-president ONBEHOORLIJK EN NIET STROKEND MET DE WAARDIGHEID VAN ZIJN AMBT. Wij hopen dat in het vervolg dit soort telegrammen niet meer zullen voorkomen.

Over de bonafide houding van onze bond kunnen wij kort zijn.

Vergeet zijne excellentie dat wij 12 jaar zonder salarisverhoging hebben voortgesukkelt, of vindt hij het een normale zaak dat zijn ambtenaren stille armoede lijden ? ? ?

Vergeet hij ook dat wij nog steeds wachten op de nieuwe salarisregeling die al láng gerealiseerd diende te zijn ? ? ?

Vergeet hij hoe wij met geduld naar de nonsens van de salarisregeling á la van der Hout hebben zitten luisteren. en begrijpt hij nú de waarschuwing van de ambtenarenbonden van toendertijd ? ? ?

Begrijpt hij het woord „bonafide" wel, want als men zijn telegram leest denkt men van niet.

Wij zeggen nogmaals LAAT HET NIET MEER VOORKOMEN, EN VERSTUUR A.U.B. UW TELEGRAMMEN OP TIJD, wij houden er niet van zulke „belangrijke uitspraken" uit de krant te vernemen.

Vesterk uw vakbond

VAN DE REDACTIE

Door omstandigheden is in het verleden de Ambtenaar zeer onregelmatig verschenen. Wij bieden hiervoor onze welgemeende excuses aan.

Het bestuur heeft nu gemeend een nieuwe redactiestaf te benoemen.

Wij zullen u proberen een Ambtenaar te presenteren met een zo wijd mogelijke selectie van onderwerpen.

De ambtenaar moet namelijk niet alleen dienen om bekendmakingen van het bestuur te publiceren, maak ook, om de algemene ontwikkeling van onze leden na te streven.

Zo is voor het eerst een artikel „CHOLERA" in opgenomen. Iets dat momenteel erg in het nieuws staat. Wij zullen ook proberen artikeltjes „Voor de vrouw erin te plaatsen, zodat uw wederhelft óók interesse zal tonen voor de wel en wee van de Ambtenaar.

Natuurlijk willen wij zeer graag ingezonden stukken publiceren.

Onze leden worden hierbij uitgenodigd om een zeer kleine deel van hun vrije tijd op te offeren om hun mening kenbaar te maken, want dan pas weet het bestuur wat er onder de leden leeft.

Schrijft dus een stuk, al is het nog zó klein, het zal geapprecieerd worden.

Wij reken op uw steun.

IS NATIONALISATIE WERKELIJK EEN DOODZONDE ? ? ?

Er is de laatste tijd nogal veel gesproken over het voor- en nadeel van zoals men dat ruwweeg pleegt te noemen „nationalisatie". Vooral van de zijde van de zogenaamde bezittende klasse heeft men zich gehaast, nationalisatie als zijnde strijding met de Antilliaanse belangen te doodverven. Wij zouden echter in alle gemoedrust willen opmerken, dat dit nog lang niet is bewezen. Het staat ons zelfs voor de geest dat in bepaald opzicht een doodgewone nationalisatie zelfs een zegen kan zijn voor onze huidige gemeenschap.

Dát men in bepaalde kringen daar anders over denkt is echter hun goed recht, want vanuit een bepaald standpunt bekeken kan men zelfs een fervent tegenstander zijn, van alles wat maar naar zoals we dat noemen „staatsbemoeienis" ruikt....

Maar het is wél zo, dat dat bepaalde standpunt altijd er één is, die ondersteund wordt door het bezit van voldoende (soms zelfs teveél) geld.

Macht en geld gaan meestal gepaard en we hebben vele en lange jaren op onze Antillen gezien dat voor een groot aantal lieden, de Antillen zonder meer een goudmijn hebben gevormd, die ze dan ook zónder aarzelen, hebben leeggeplukt.

Dat nu de woordvoerders van dergelijke groeperingen, krokodillentranen plengen over het woord „nationalisatie" en dit willen doen bestempelen als nadelig voor onze (totale?) gemeenschap is natuurlijk een komisch geheel.

Want wij blijven erbij, dat nationalisatie, indien op een rustige manier uitgevoerd en in die gevallen, waarin men met zijn rug tegen de muur wordt gedrukt door groeperingen die er op uit zijn om profiteren, dat dán de nationalisatie, ofwel het toeëigenen van zaken of industrieën ten bate van de gehele gemeenschap, een gebiedende eis is.

Overigens zouden de fervente tegenstanders eens kunnen rondkijken bv. in Perzië, waar de internationale olie-belangen wel een veer hebben moeten laten, maar het land van de olie-herkomst toch nu ook laten meedelen in de opbrengst van eigen product en arbeid. Een slechte maatregel? Och komt Of b.v. naar Engeland, waar men immers het mijnwezen, ondanks veel geschreeuw van de toenmalige kapitalistische eigenaars, wist te nationaliseren, overigens tot sociaal gebied behandelde lagere werk heil van de tot dan uiterst slecht op sociaal gebied behandelde lagere werknemers....

Wij zouden ook kunnen verwijzen naar Indonesië, hoewel we dan wél gewonnen zouden kunnen geven dat men daar met de in bezit gekregen bedrijven niet zo bar veel succes heeft geboekt. Echter het overgenomen vliegbedrijf: De Garoeda b.v., doet het ondanks alles goed. En zo zouden we door kunnen gaan met voorbeelden aan te halen, waaruit blijkt dat „nationalisatie" een goed iets is ten bate van bepaalde gemeenschappen. Dat nu zonder meer voor onze gemeenschap af te wijzen is wel een tikkeltje teveel van het goede.

Hoewel wij zelf als bonafide vakbond wensen te worden beschouwd, zijn wij geenszins geneigd, élke ingreep op andermans eigendom, nu maar als ongezond voor ons állen te beschouwen. Sterker, we mogen wel zeggen, dat ook in onze samenleving op dit moment menigen zijn, die uitgesproken wijzen in de richting van overname van bepaalde zaken en bedrijven. Uiteraard waken wij ervoor om maar direct emotioneel een krijgsgezang aan te heffen en te „eisen" dat dit of dat nu maar direkt moet plaatsvinden. Aan de andere kant zijn wij er wél van overtuigd, dat zeker moet worden nagegaan of uitvoering van een en ander ten voordeel ten faveure van onze gemeenschap kan zijn want indien dát zo is, zien we niet in, waarom we niet zo zouden handelen, als andere landen reeds lang hebben gedaan. Als je b.v., in Nederland rondkijkt, dan zie je dat nagenoeg de gehele electriciteitsleverantie als utilities-factor in gemeenschappelijke bedrijven (Gemeente, Provincie en Rijk) zijn ondergebracht. Niet alleen de verliesgevende utiliteitsbedrijven, maar dus óók de winstgevende.... Als men dan nagaat dat dan hier de electriciteitsleverantie een particuliere aangelegenheid is, waarbij derhalve de gehéle gemeenschap afhankelijk is van particuliere opzet en goede wil. Voor Nederland een niet te geloven zaak, maar voor ons een alleszins aanwezige realiteit. Voeg daarbij het gegeven dat ons de laatste tijd berichten bereiken vanuit Nederland, dat daar de betrokken maatschappij bezig zou zijn diverse maatschappijen op te kopen en te bundelen, dan is het volkomen gerechtigd om te stellen: „Van de winsten hier in de Antillen gemaakt"?

Kijk, in dergelijke gevallen zou men eens, door terzake deskundigen en het liefst van verreweg, een objectief onderzoek kunnen doen instellen, niet als eindopdracht, de overheid hier een advies uit te brengen. Wellicht, dat men dan frappante resultaten zou kunnen boeken.

En niet zoals b.v., we hebben kunnen ondervinden met onze veelbesproken Mijnmaatschappij, waarvan de bodemschatten op deskundige wijze in de kortst mogelijke termijnen zijn weggevist, met als sociaal resultaat een toename van het werklozen aantal. Dat bij een ingrijpen, door een sociaal-economisch denkende Overheid in voorbije jaren, wellicht een dergelijke catastrofe was kunnen voorkomen daaraan denkt niemand en liefst zéker de scribenten tegen „nationalisatie" niet. Edoch, de feiten zijn er. Neem nu bv. in de hoofdstad van het Koninkrijk, Amsterdam, het havenwezen. Uiteraard, hoe zou het anders kunnen, een gemeenschapsproject. Namelijk gemeenteeigendommen. Werven etc De haven is van de gemeenschap. Hier liggen de zaken wel een tikje anders, maar dat is nu eenmaal gegroeid in de historie aan de Antillen zullen we maar zeggen. Maar als je het goed op de keper beschouwd, doodgewoon een absurde zaak.... Wij geloven dan ook dat de stelling die de vooraanstaande onder ons van het particuliere bedrijfsleven, openlijk in via pers en andere publiciteitsmedia naar voren bracht in wezen niet anders was, dan een trachten om eventuele „slechte" gedachten in onze Antiliaanse gemeenschap, reeds nu eens en voorál uit te bannen. Echter, mogen we wel stellen, een vergeefse moeite en eerder averechts werkend,

want zij die voorheen nimmer aan dit probleem aandacht hadden besteed, gaan er nú over praten.

Het is dan ook te verwachten dat óók op de Antillen gaandeweg de overtuiging baan zal breken, dat een en ander zoals het nú is, moet veranderen.

En wij zijn, in tegenstelling met onze tegenspeler in het bedrijfsleven oprecht van mening, dat bepaalde zaken op de kortst mogelijke termijn moeten worden onderzocht om te komen, tot een voor de gemeenschap in zijn totaliteit zo voordelig mogelijke sociale en economische leefbaarheid.

Ook al zóu dat ten koste gaan van een wel zeer kleine minderheid. Het maatschappelijk gebeuren in onze tijd is van dien aard, dat ánderen gedachten slechts de lachlust moeten kunnen opwekken. Hoewel in ons Land wel uitermate vreemde zaken plaatsvinden, die élders vrijwel onmogelijk zijn gemaakt.

Derhalve zijn wij oprecht van mening, dat de bekendmaking van de bezittende klasse in het bedrijfsleven, dat zij menen te moeten waarschuwen tegen de invoering van het zogenaamde „nationaliseren" ergens voor óns een gunstige werking heeft gehad. Onze gemeenschap is er nù pas góed aan gaan denken en dat geeft de burger weer moed, dachten wij zo.

Overigens zouden wij de waarschuwers willen adviseren eens ten aanzien van bepaalde manipulaties met huursommen en zogenaamde „opties" daarop en nog veel meer ellende, (waarover wij hen graag willen inlichten in een sfeer van vertrouwelijkheid, met namen....) om daar eens een interessante waarschuwing over te doen uitgaan. Want ook die rare zaken, indien we het maar rustig willen uitdrukken, werken onherroepelijk op de duur associaties met „nationalisatie" in de hand.

Misschien dat wat meer waarschuwende woorden zijndens Vereniging Bedrijfsleven en Kamer van Koophandel kunnen worden gericht tot onze gemeenschap. Maar met wat méér objectiviteit alsjeblieft, want we komen steeds sterker terug op woorden én daden. Laat men eens voorstander zijn in het openbaar van een leerplichtwet, of schoolgaanplicht.

Zodat de arbeidsmarkt niet overvoerd raakt met snotneuzen van 14 jaar, die voor een habbekrats exploitatiekosten drukken. Kortom, als men wil begrijpen wat wij bedoelen, laat de zogenaamde toegezegde socialisatie niet verzanden nog vóór hij begonnen is, want dan kon het onze héle gemeenschap wel eens zuur opbreken.

De tendens om weer in het gezapige terug te vallen is door ons reeds onderkend, maar wij willen dat níet aanvaarden. Met alle gevolgen van dien. Het paternalitische ligt ons niet meer, derhalve verzoeke zulks niet meer aan den volke te vertonen.

Stichtende woorden spreken is makkelijk, alleen moeten ze wel een keiharde inhoud hebben, anders is het doodgewoon geraaskel.

VEILIG AUTORIJDEN

Snelheid wordt de voornaamste oorzaak geacht, van de groot aantal ongelukken op onze wegen.

Soms blijven deze incidenten, gewone incidenten, maar ó zo vaak leidt het tot de dramatische conclusie dat autorijden op de weg de dood betekent.

En werkelijk, het dodencijfer is schrikbarend.

De vreemde neiging om snelheid altijd als boosdoener aan te wijzen, is bij vele ingeprent, en wordt vaak als synoniem gebruikt. M.a.w. om ongelukken te voorkomen moet men langzamer gaan rijden. Maar is dat werkelijk waar ? ! ?

Ongelukken gebeuren altijd door een samenloop van omstandigheden, en deze moeten allemaal als schuldigen worden aangewezen.

Een onderzoek naar de oorzaak van ongelukken moet beginnen bij de parodoxale vooropstelling dat wanneer een pas geslaagde chauffeur gaat rijden, hij een geladen geweer wordt gegeven, zodat op elk ogenblik hij, bij de eerste de beste ongewone situatie een dodelijk gevaar vormt, niet alleen voor zichzelf, maar voor alle andere weggebruikers.

Dit vraagt onze speciale aandacht wensen wij een veiliger verkeer.

Ten eerste moeten wij het woordje snelheid definieren, daar dit voor vele mensen niets anders betekent dan het gaspedaal indrukken.

Laat ons beginnen door te zeggen dat niets bestaant dat men een veilige snelheid kan noemen. **Er bestaat wél een snelheid voor een gegeven moment.** De bestuurder die 30 km. per uur rijdt onderwijl denkende dat hij absoluut veilig is, moet zich realiseren dat hij in het verkeer verward kan raken, en een botsing zou kunnen krijgen met een tegenligger die ook 30 km. per uur rijdt, de botsingsnelheid is dan 60 km. per uur ! ! ! Men moet zich ook realiseren een

botsing boven de 22 km. per uur niet te overleven.

De veiligheid van de chauffeur hangt af van zijn verstand over de mogelijkheden die zijn banden, zijn motor, en zijn remmen hem biedt, te beoordelen. Hij moet deze kennis gebruiken om zich te redden uit netelijke situaties. Een belangrijk punt is ook het acceleratie van de voertuig. Een auto hoeft niet voordurend op topsnelheid te kunnen rijden. acceleratie, dus een plotseling fel optrekken is veel belangrijker.

Het is van het grootste belang daar men zo gauw mogelijk voorbij de andere voertuig moet komen. Nu we het over de 2 meest voorkomende begrippen van snelheid hebben gehad, herhalen wij dat ongelukken niet altijd veroorzaakt worden door snelheid. In vele landen waar de snelheidsbeperkingen werd ingevoerd blijkt het aantal ongelukken met dodelijke afloop niet achteruit gegaan te zijn.

Een voorzichtig bestudering van de meeste ongelukken laat zien dat deze door andere dingen veroorzaakt worden. Volgens ons moet de toekomstige chauffeur eerst mentaal getest worden.

Dit houdt een volledige medisch, psychologische, en bekwaamheidstest in.

Ook moet hij een basis begrip van de auto hebben.

Het is van het grootste belang dat hij nauwkeurig de specificaties van de fabrikant opvolgt, dus op tijd olieverversen, banden op de juiste spanning houden, geregeld de servicebeurten etc.

Hij moet zichzelf bekwamen in het horen of zijn motor goed werkt, zodat hij weten kan wanneer hij kan rijden of beter voorzichtigheidshalve kan stoppen. Zelfs al heeft hij geen verstand van versnellingsbak, toch moet hij behoorlijk weten te schakelen. Theoretische kennis van een auto is volkomen waardeloos. Wat verplicht moet worden gesteld is dat men behoorlijk een auto weet te besturen. Het is onmogelijk zich in het verkeer te begeven, zonder volkomen controle over zijn voertuig. De chauffeur moet baas zijn en zijn bewegingen en reacties moeten zo instinctief zijn dat hij zich kan concentreren op het voorkomen van ongelukken door fouten van andere weggebruikers. Als hij medisch geschikt wordt bevonden en zijn kennis aangaande de auto heeft bewezen, moet hij zich klaarmaken voor het verkeer.

Hij moet zich nu oefenen in het verkeer, dus remmen bij een stopteken, en langzaam maar zeker ontwikkelt hij de z.g. ‚road-sense', die zo belangrijk is voor de wegveiligheid, en wordt een oplettend en gevoelig chauffeur.

Volgens ons zijn de juiste reacties het belangrijkste voor de volmaakte weggebruiker. Totdat wij begrijpen dat onderwijs van de bestuurder van de hoogste belang is zullen wij onverantwoordelijke mensen op de weg blijven behouden.

De veronderstelling dat mechanische gebreken de oorzaak zijn van vele ongevallen heeft in de V. S. veel aanhang, en toch laat de statiestiek op haar eigen droge manier zien dat 85% van de ongelukken aan menselijke fouten zijn te wijten. Onkunde roekeloos en dronken rijden, dat zijn de boosdoeners. Verder geloven wij dat de mechanische moeilijkheden uit zullen blijven bij het goed onderhouden van de wagen.

ONS PROBLEEM IS EEN MENSELIJKE.

De eigenaar moet kunnen vaststellen wanneer zijn auto een goede beurt nodig heeft. Dit betekent niet dat hij aan ieder geluid aandacht hoeft te schenken maar wij hopen toch wel dat hij de symptonen van belangrijke gebreken kan opmerken en opsporen, en misschien een aankomend gebrek voorkomen. Het repareren van kapotte onderdelen, het vervangen van

versleten onderdelen, het vernieuwen van technische attributen, of het veranderen van een accessoir, zijn mogelijkheden om veilig op ons ongeluksvolle wegen te rijden.

De chauffeur moet de aanwijzingen van de fabrikant strict opvolgen en zijn wagen geregeld door een specialist laten onderzoeken. Hij moet goed voor zijn wagen zijn, naar gelang „zijn" gezondheid achteruit gaat.

Verder moet men verantwoordelijk kunnen zijn en zich ter alle tijden beheersten. Het drankmisbruik in het verkeer is ten sterkste af te raden.

Men dient zich zo te beheersen dat het rijden onder invloed beslist **NIET MAG VOORKOMEN.** Komt het toch voor, dan moet men niet alleen de chauffeur „ter ontnuchtering insluiten", maar zwaar straffen, b.v. door accuut ontzegging van het rijbewijs, én opsluiting voor een bepaalde periode.

WIJ MOETEN VAN DEZE AMOKMAKERS AF, want het leed die zij veroorzaken is ter hemel schreiend.

Een dodelijke ongeval veroorzaakt door een dronken bestuurder, moet niet gerekend worden als Dood door schuld, maar door MOORD **mét voorbedachte rade.** Wij geloven dat een strengere aanpak van deze probleem, betere voorlichting, en daadwerkelijke medewerking van ons allen een veiliger toekomst garandeerd.

GEBRUIK ALLEN HET VERSTA ND BIJ HET RIJDEN

ANDERS LAAT U MISSCHIEN U ZELF EN ANDEREN ONNODIG LIJDEN.

VERKRIJGEN MATERIEEL AMBTENAREN RECHT

Voor het te verkrijgen van een exemplaar van de M.A.R. dient men zich te wenden tot de Heer Silvio Croes. Eilandfinanciën.

Wij maken u op attent dat dit boekwerk van onschatbare waarde is voor ieder ambtenaar. Zij kunnen aan de hand hiervan tot oplossing komen van vele problemen.

KOOP DAAROM EEN ! ! !

CHOLERA

Een kommavormig gebogen, kort staartje dat eindigt in een zweepje — in totaal 2 à 3 duizendste millimeter lang 1½ breed — is de bacil die cholera veroorzaakt. De 'komma-bacil' is zeer beweeglijk doordat hij met zijn zweepstaartje kan zwiepen. De mens is zijn énige gastheer. Cholera, pest en pokken hebben in vroegere eeuwen de mens belet de overbevolking te scheppen die nu onafzienbare problemen met zich mee brengt. Hun gezamenlijk uitroeiingsvermogen werd vermoedelijk overtroffen door de mens zèlf. Voorzover bekend heeft geen enkele diersoort zijn 'eigen volk' zo agressief en kwalijk bejegend als de mens deed en doet.

Besmetting

De cholerabacil gaat snel dood in droogte, zonlicht, hitte, desinfectiemiddelen. In water en natte grond kan hij enkele weken blijven leven.

De mens krijgt de cholerabacillen binnen via zijn mond door contact met uitwerpselen van andere besmette mensen of door besmet drinkwater, voedsel enz. Vliegen kunnen daarbij als transporteurs dienen. Wanneer de mens de cholerabacillen inslikt, is er kans dat hem niets overkomt. Wan thet maagsap is vaak zó zuur dat de bacil daarin sterft. Maar bij wat minder zure maaginhoud — en deze 'zuurgraad' kan sterk variëren passeerd zij de maag lévend en komen in de dunne darm terecht. Daar hechten zij zich in het slijmvlies en vermeerderen zich razend snel. Zij dringen niet verder in het lichaam binnen. Maar de giftige stoffen die zij produceren worden wèl door de darm opgenomen en van daaruit door het lichaam verspreid. Deze giftstoffen zijn verantwoordelijk voor de levensgevaarlijke gevolgen van de besmetting.

Symptomen

Enkele uren tot hoogstens 4 dagen na besmetting komen de verschijnselen van cholera te voorschijn. Deze kunnen zowel naar hevigheid als naar verloop zeer verschillend zijn. Soms is er het beeld van een goedaardige 'diarree" ; soms overlijdt de patiënt reeds in enkele uren. Bij lichte gevallen is er pijn in de maagstreek, mattige diarree en tegenzin in voedsel.

Bij deze patiënten is de diagnose niet te stellen, tenzij men de ontlasting onderzocht op de aanwezigheid van de 'komma's'. De typische cholera begint met hoofdpijn, braken en snel verèrgende, doch pijnloze diarree.

De ontlasting verandert in een soort rijstwaterachtige, nauwelijks ruikend vloeistof. De troebele grijswitte kleur ervan ontstaat doordat slijm van de ontstoken darmwand wordt vermengd met de liters vocht die de darmwand uitzweet. Door het steeds terugke-

rende, overvloedige vochtverlies — soms wel 30 maal daags — raakt de patiënt snel uitgedroogd. Mèt het vocht verliest de patiënt ook veel zout, soms wel 30 gram per dag. Het enorme verlies van vocht en zout veroorzaakt een indikking van het bloed ; het bloedvolume daalt. Daardoor daalt patiënts bloeddruk, zijn pols wordt zwak en snel, hij krijgt een bleekblauwe kleur. Zijn inwendige organen worden door het wegvallen van de bloeddruk slecht van bloed voorzien; vooral voor de nieren is dat gevaarlijk. De nieren produceren trouwens vrijwel geen urine meer; zij kunnen uit het ingedikte en te weinige bloed geen water meer weg-zeven. De patiënt heeft een enorme dorst, hij heeft een hese stem, zijn temperatuur zakt tot beneden normaal. De uitdroging leidt tot pijnlijke spierkrampen. Wanneer de uitgedroogde doodziek patiënt het overleeft (50% kans, indien onbehandeld) is er meestal een snel terugkerend herstel. Dan heeft hij inmiddels afweerstoffen gevormd tegen de komma-bacillen die daardoor worden uitgeroeid.

Snelle behandeling door uitroeiing van de cholerabacillen — goed mogelijk met sommige geneesmiddelen — en door het geven van transfusies met vocht waarin de verloren gegane zouten worden toegevoegd, maakt de sterftekans kleiner dan 1%. Met de transfusies heft men niet alleen de uitzonder onderscheid, alléén maar te droging op doch bevordert tevens de doorstroming van de weefsels met bloed en dus met de daarin getransporteerde, onmisbare zuurstof.

Dragers

Helaas blijkt een deel van de besmette mensen nog enkele dagen hoogstens twee weken) na hun genezing cholera-bacillen met hun ontlasting uit te scheiden. Soms blijken zij nauwelijks of helemaal níet ziek te zijn geweest. Daardoor vormen zij een onmerkbare bron van besmetting. Juist deze zgn. 'dragers' kunnen onverwachts epidemieën veroorzaken.

Diagnose

De kommabacillen kan men onder het microscoop zien in een uitgesmeerde druppel van de 'rijstwaterdiarree'.

Vaak zit het er stampvol mee; ze liggen dan veelal in hun lengterichting naast elkaar als 'visjes in stromend water'. Nader onderzoek maakt de diagnose zeker.

De cholera komt min of meer chronisch voor — af en toe, hier en daar — in India, Pakistan, China en Achter-Indië. In 1892 was er een epidemie in Hamburg : ± 17.0000 mensen, van wie er ± 8600 overleden. In 1946 was er een grote epidemie in China, in 1945 één in Birma. In 1964 waren er in de hele wereld 94.000 choleragevallen, in 1967 ± 22.000; in 1968 ± 29.000. Bijna 90% van alle choleragevallen komt op rekening van India en Pakistan.

Voorkomen

Uitbreiding van een eenmaal opgetreden epidemie geschiedt door tijdelijke afsluiting van elk menselijk verkeer uit en naar het getroffen gebied en door massale inentingen. Het vaccin bestaat uit gedode cholerabacillen.

Daar maakt de gevaccineerde dan afweerstoffen tegen die hem ook kunnen beschermen wanneer hij daarna door levende cholerabacillen wordt besmet. Het vaccin is niet afdoende.

Men krijgt nog wel cholera, maar minder ernstig en met veel kleinere sterftekans. Het effect van vaccinatie helpt slechts vier tot zes maanden. Daarna is men weer even gevoelig als niet-gevaccineerden. De enige manier om cholera voorgoed uit te roeien is verbetering van de hygiënische omstandigheden in de door cholera bedreigde gebieden.

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR

Het bestuur deelt u mede dat voortaan de kantooruren zijn vastgesteld op alle vrijdagen van 4.30 tot 6.30.

Ambtenaren kunnen gedurende deze tijden spreken met één of meerdere bestuursleden. Wij hopen dat er druk van deze gelegenheid gebruik zal worden gemaakt.

Adres Kantoor :
Zoutmanstraat 21, Tel. 3511.

Het bestuur deelt mede dat alle post uitsluitend moet worden geadresseerd aan Postbus 745 Oranjestad, dit om misverstanden te voorkomen.

STEUNT UU BOND

E KASO DI YOBLONSKI KOMO EHEMPLO DI SINDIKALISMO KORUPTO

Aunke ku sindikalismo na Merka, i espeshalmente e grupo di sindikatonan ku ta forma AFL-CIO, ta forma un faktor reaksionario den sentido politika, sinembargo nan sa bon kon un lucha mester ser hiba. E welganan ku nan organisa ta dura largo i ta nan ta bai masha disipliná i en general e lidernan sindikal ta logra bon resultado den final di e deliberashonnan.

Tin algun lider sindikal si, ku — internasional — ta danjando nomber di sindikalismo. Esakinan ta esnan ku'n ta porta nan nada pa usa korupshon, kumpramento i hasta matamentu di hende, pa deshasi nan mes temporalmente o pa semper di nan adversarionan. Den algun sindikato tabata eksisti kontaktonan fwèrte ku mundo di gengster. Esun kende a bira simbolo di e tipo di sindikalismo aki ta Jimmy Hoffa, e lider di e sindikato potente Teamsters (shafer di truk i trahadornan den deposito). Na anja 1958 Teamsters a ser saká for di AFL-CIO i na anja 1964 Hoffa a ser kondena na 8 anja di prison pasobra e kier a kumpra e "Jury" ku mester a sentensié, i el a hanja 5 anja mas pa motibo di fraude i di pompamento ku plaka di pinshon di e 2 miljon miembro di Teamster. Awor aki ainda Jimmy Hoffa ta den prison.

E asesinato di Joseph Yablonski, su kasá i su jiu muhé den kuminsamentu di januari di e anja aki ta demonstra ku e epoka-di-Hoffa no ta tras di lomba ainda. Yablonski tabata un di e lidernan di e sindikato di e mineronan; su partidarionan ta bisa ku Yablonski no a ser re-elihi como presidente poko tempo pasá, pasobra tabatin falsifikashonnan durante e botamento.

E semanario "Observer" a kaba di publika un dokumento ku ta demonstra pakiko Yablonski a ser asesiná: Yablonski a entregá un deklarashon di 25 pahina ku akusashon kontra e presidente aktwal di e sindikato, Tony Boyle, na Korte di Hustisia Federal den Washington. Den e dokumento aki Yablonski tabata eksihi pa e dirigentenan di e sindikato hinka un suma di 20 mijon dolar bèk den kaha di e sindikato pasobra nan a saka e suma aki ilegal afo.

Segun Yablonski e sindikato a paga entre januwari 1963 i desember 1968 kasi 70.000 dolar na un hotel luhoso pa un kamber di dos persona pa un di e miembronan di direktiba; otro dirigentenan a usa plaka pa kumpra Cadillac i pa duna na institushonnan den nan Estado pa gana prestigio. Tambe tin dirigentenan, segun Yablonski, kendenan a pone nan famija riba pay-roll di sindikato; el ta duna un ehempel den su akusashon di un jiu muher di un dirigente kende a risibi 190.867 dolar entre januari 1963 i desember 1968, siendo ku su ruman homber a risibi 186.156 dolar den e mesun periodo.

E akusashon di Yablonski ta papata pata di e sorto di akusashonnan aki.

E akusashon aki ta ser respalda pa 11 otro miembro di e sindikato, i e kaso hudisial no a termina anto despues di e asesinato.

E dirigentenan di e sindikato a priminti 50.000 dolar na esun ku por duna informashon tokante e asesinato.

Pero e mesun dirigentenan ta contento ku awor Yablonski no t'ei mas.

Sinembargo e semanario "Observer" no ta kere ku Boyle mes, e presidente nobo, lo tin algo di haber direkto ku e asesinato ku a ser planea asina presis; mas bien lo ta e dirigentenan mas tjikitu kendenan tin miedo pa mas relebashon.

BROEDERS IN HET WERK

MAAK DE ANAAB STERK!

Ons bestuur is momenteel in bespreking met de regering over het nieuwe salarisregeling. Verder heeft ons bestuur een onderhoud gehad met de minister-president.

Er wordt dus hard gewerkt. Steunt daarom uw bestuur in deze moeilijke onderhandelingen. Wetende dat u als lid achter hun staat is de grootste morele steun dat u maar denken kunt.

S. V. P. INVULLEN EN OPSTUREN NAAR :

P. O. BOX 745 ORANJESTAD.

NAAM : ....

ADRES : ....

DIENST : ....